

ЈОСИП БРОЗ ТИТО

ПОВОДОМ ЧЕТРДЕСЕТОГОДИШЊИЦЕ ВЕЛИКЕ ОКТОБАРСКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ

С великом радошћу упућујем у име народа Југославије свим народима великог Совјетског Савеза срдачне поздраве, топле честитке и најбоље жеље поводом четрдесетогодишњице велике Октобарске револуције. Ми се придружујемо слављу двије стотине милиона совјетских грађана који осјећају огромну радост у својим срцима на данашњи дан и који с поносом гледају на велике дане Октобарске револуције и на мукотрпни пређени пут до данас.

Радост и захвалност за те славне и велике дане прожима и радничку класу читавог свијета и читаво прогресивно човјечанство.

Октобарска револуција, идејно и организаторско дјело генијалног Лењина, постала је данас већ својина више од милијарде људи на земљиној кугли. Ако је наука, Маркса и Енгелса била свјетло које је освијетлило противурјечности капиталистичког друштвеног система и освјетљавало путеве ка рађању нових бољих друштвених односа, велика Октобарска револуција била је пламен који је у срцима стотина милиона експлоатисаних и угњетених у читавом свијету запалио револуционарни дух. Лењиново учење о револуцији, о револуционарној дјелатности, о организацији државе радног народа, о улози комунистичке партије у револуционарном процесу развитка од капитализма ка социјализму, о империјализму као највишој етапи капитализма и многа друга његова генијална дјела јесу непресушни извор на коме су се учили и данас се уче милиони људи који теже бољим друштвеним односима и они који теже слободи и независности, — а Седми новембар 1917 године претставља хисториску прекретницу у животу човјечанства. Тај датум означава почетак револуционарног процеса ка социјалистичком преображају свијета.

Многи од нас се сјећају како је Октобарска револуција имала одлучујуће дејство на брзи свршетак Првог свјетског, империјалистичког рата. Милиони радних људи, који су били изложени смрти

у влажним рововима, дочекали су са огромном радошћу глас о великој Октобарској револуцији, која је значила почетак свршетка међусобног уништавања људи који нису знали зашто гину. Неодољивом снагом синило је свјетло Револуције, које је милионима ратника открило сву бесмисленост међусобног покоља, — и људи, радници и сељаци, који су до тог часа стајали један против другог, рушили су жичане преграде и грлили се у братском заносу. „Мир без анексија и без контрибуција!“, „Сва власт радницима и сељацима!“ — снажно је одјекивало са једног краја свијета на други и наговјештавало нову еру човјечанства. То су били велики дани који су из темеља потресли свијет, пробудили наду код свих угњетених и изабљиваних, а страх код непријатеља од новог друштвеног преображаја — социјализма.

Ми знамо, и покољења ће учити о томе, какве је огромне теškoће морала савладати Бољшевичка партија да би организовала и сачувала нову власт радника и сељака од свих могућих контрареволуционара и иностране интервенције која је имала циљ да угуши младу совјетску Републику радника и сељака.

Први свјетски рат довео је већ ионако неразвијену и заосталу царску Русију до руба економске пропасти. Грађански рат и инострана интервенција проузроковали су затим страховита материјална разарања и велике људске жртве, у првом реду најсвјеснијих људи који су гинули у борби да би сачували совјетску власт од покушаја рестаурације велепосједника и капитализма. Све је то довело до ванредно тешких услова за стварање нових производних снага и изградњу социјализма. Можда се у хисторији није никад једна нова друштвена формација рађала из згаришта и пепела са толико људских жртава, са толико мука и патњи, као што је то морала млада совјетска Република. Ми, савременици тадашњих збивања гледали смо са дивљењем како је Бољшевичка партија, са великим Лењином на челу и благодарећи његовим огромним стваралачким и организаторским способностима, успјела савладати скоро непремостиве теškoће и ударити снажне темеље новог социјалистичког друштва. Тако су на то гледале и касније генерације.

Нова совјетска власт, прва социјалистичка држава, значила је кулу свјетилу за радничку класу читавог свијета. Она је значила огромну моралну подршку у борби радничке класе капиталистичких земаља против свирепе експлоатације и угњетавања.

И код нас, у старој полуфеудалној и полукапиталистичкој Југославији, Октобарска револуција изазвала је снажан револуцио-

наран одјек у редовима радничке класе и сиромашног сељаштва. Бездушно израбљивање радничке класе од тек настале младе југословенске буржоазије, жељне богаћења, и свеопште осиромашење земље, као посљедица Првог свјетског рата, били су веома плодно тло за развој револуционарних снага. Већ 1919—20 године била је створена једна од највећих комунистичких партија у Европи, која је ушла у југословенску Уставотворну скупштину са 58 посланика. Страх од набујалог радничког покрета, а особито од авангарде радничке класе — Комунистичке партије Југославије — натјерао је буржоазију, са монархијом на челу, да предузме најдрастичније мјере. Комунистичка партија стављена је 1921 године ван закона, њени мандати у скупштини поништени су и донесен је Закон о заштити државе који је онемогућавао сваку легалну дјелатност и борбу радничке класе против израбљивања, као и борбу против националног угњетавања.

Преко двадесет година, у строгој илегалности и под најтежим условима буржоаског терора, Комунистичка партија Југославије била је једина револуционарна снага у борби радничке класе за њене интересе. Преко двадесет година илегална Комунистичка партија Југославије била је једина спона између народа Југославије и Совјетског Савеза, јер су капиталистичке велесиле створиле од Југославије вјештачки бастион за борбу против Совјетског Савеза. Народи Југославије били су обмањивани свим могућим средствима пропаганде лажи и клевета и хушкани против једине земље социјализма — Совјетског Савеза. Комунисти Југославије под најтежим условима разбијали су те клевете и лажи, објашњавали народима Југославије социјалистички друштвени развитак у Совјетском Савезу и говорили о огромним напорима које радничка класа и сви народи те земље социјализма чине да би створили себи велику и срећнију будућност. Стотине и хиљаде комуниста били су бачени за вријеме тих двадесет година на дугогодишњу робију због своје револуционарне дјелатности и откривања истине о Совјетском Савезу.

И, кад су дошли тешки и судбоносни часови фашистичке агресије, народи Југославије показали су своју вјерност и пријатељство према народима Совјетског Савеза, тиме што су већ првих дана мучког напада хитлеровских фашистичких хорди на СССР, на позив и под руководством Комунистичке партије Југославије, ступили у најтежу и најкрвавију борбу у својој историји. У тим тешким годинама неједнаке борбе са окупаторима ми смо увијек имали пред

очима надчовјечанске напоре које су морали чинити совјетски народи у првим годинама власти радника и сељака да би сачували младу совјетску Републику од најезде са свих страна. Ми смо имали пред очима херојску борбу совјетских народа против страшне хитлеровске машине у Великом ослободилачком рату. Херојске одбране Москве, Стаљинграда, Лењинграда и друге побједи совјетске армије над фашистичким освајачима биле су за нас примјери и извори моралне снаге који су нам помогли да издржимо у борби, и не само да издржимо већ и да задајемо осјетне ударце бројним окупаторским и квислиншким хордама.

У ватри Ослободилачког рата, у коме су се у Југославији нашли на једној страни Комунистичка партија, на челу радничке класе и свих прогресивних снага које су мрзиле фашизам и мрачну прошлост, а на другој окупатори и домаћи квислинзи, који су издајнички помагали окупаторе у борби против Народноослободилачког покрета, — у тој неједнакој и тешкој борби, надахнути учењем Маркса, Енгелса и Лењина и искуством велике Октобарске револуције, ми смо почели стварати основе за ново социјалистичко друштвено уређење у Југославији.

Данас народи Југославије, јединствени као никад досад у својој хисторији, граде успјешно своју бољу будућност — социјализам.

Без велике Октобарске револуције и њених тековина, без побједи антихитлеровске коалиције над хитлеровским армијама у Другом свјетском рату, у коме је Совјетска армија — чедо Октобарске револуције — издржала главни терет, још ни данас не би било изградње социјализма у земљама народне демократије, ни у Југославији. Народи у тим земљама не би имали услова ни могућности да сами, сваки за себе, промијене стари друштвени систем и да рјешавају питања свог развитака и облика друштвеног уређења, без снажног моралног и револуционарног утицаја велике Октобарске револуције и земље социјализма — Совјетског Савеза. То су хисториске чињенице које се не смију никад заборавити.

У данашњим компликованим међународним догађајима, кад је небо над човјечанством поново замрачено тамним пријетећим облацима, — кад је мир поново угрожен тврдоглавом политиком протагониста насиља и рата, од свих оних реакционара који под разним изговорима воде упорну борбу против прогреса, против социјализма као универзалног система недалеке будућности, — тековине велике Октобарске револуције морају служити великом циљу коме тежи

мирољубиви свијет, а то је мир. У борби за очување мира, за миран стваралачки развој социјализма и за правилне социјалистичке односе између земаља које већ граде социјализам, мора постојати пуно јединство свих социјалистичких снага, јер само на тај начин социјализам ће бити привлачан не само за радничку класу капиталистичких земаља већ и за све прогресивне људе у свијету. То је императив досљедног интернационализма.

Тешко је обезбиједити миран и брз развитак социјализма у данашњим међународним супротностима и опасностима од нових ратних сукоба; то је могућно једино у мирољубивој и активној коезистенцији између народа и држава са различитим друштвеним системима. У конструктивном такмичењу на пољу економике, на пољу науке и друштвеног развика уопште човјечанство се може спасти од нове катастрофе, а исто тако и доћи до спознаје о врједности и предности новог друштвеног система — социјализма.

Народи Југославије славе овај велики датум у историји заједно са народима Совјетског Савеза, земљама социјализма и радним људима цијелог свијета, са дубоком вјером да ће снаге социјализма, снаге прогресивног човјечанства знати и моћи да сачувају мир и да обезбиједе миран стваралачки развитак социјализма, који већ данас све више добија облик свјетског система.

Нова епоха човјечанства, коју је наговјестила и чије је прве темеље ударила Октобарска револуција, добија данас све јасније и све савршеније облике, без обзира на снажан отпор реакционарних снага које свим средствима, укључујући и пријетњу ратом, настоје да врате точак историје назад и да спријече побједу онога што је историјски неминовно.
